

THE OCCUPIED WALL STREET JOURNAL

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΜΕ ΤΗΝ **ΑΥΤΗ**
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
23.10.2011

ΝΑ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ: η μουσική και η δημοκρατία ξεκύνονται στη Λίμπερτι Σκουέρ, λίγο πιο πάνω από το Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης. Ομάδες εργασίας για τα media, την τέχνη και τον πολιτισμό, τη σίτιση και τη φροντίδα των παιδιών, την άμεση δράση και τη δημοκρατία. Η Γενική Συνέλευση συγκαλείται κάθε μέρα για να προγραμματίσει τις επόμενες δραστηριότητες. Φωτό: Jed Brandt.

Μαθαίνοντας από τον κόσμο

Φτάσαμε στην Ελλάδα αυτό το καλοκαίρι, την ώρα που ξεσπούσαν οδομαχίες στην Αθήνα. Για μέρες η αστυνομία έριχνε δακρυγόνα στους ανθρώπους, που είχαν καταλάβει την κεντρική πλατεία της πρωτεύουσας, την πλατεία Συντάγματος. Οι διαδηλωτές διασκορπίζονταν και ανασυγκροτούνταν ακριβώς μπροστά στα σκαλιά της Βουλής. Οι σταθμοί του μετρό είχαν μετατραπεί σε ιατρικά κέντρα για τους τραυματίες.

Πρόκειται για ένα παγκόσμιο κίνημα εξέγερσης και αντίστασης. Αυτό που ξεκίνησε στην Τυνησία και την Αίγυπτο κλόνισε και ανέτρεψε κυβερνήσεις. Στη συνέχεια μεταπλήθηκε στην Ισπανία, την Ελλάδα και την Αγγλία, και τώρα στη Νέα Υόρκη και σε όλες τις πολιτείες των ΗΠΑ.

Στην Ελλάδα, μια ολόκληρη γενιά αφυπνίζεται. Αυτοαποκαλούνται «Αγανακτισμένοι». Απορρίπτουν την παραδοσιακή πολιτική και τα παραδοσιακά κόμματα. Αρνούνται να δεχθούν τις περικοπές και τα μέτρα λιτότητας, που επιβάλλονται από τις τράπεζες και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι αποφασισμένοι, θυμωμένοι και έχουν το δικίο με το μέρος τους.

Αντιμετώπισαν προκλήσεις. Δεξιοί υπερ-εθνικιστές προσπάθησαν να διεισδύσουν στο κίνημα. Η αστυνομία έκανε επιθέσεις. Ορισμένα κουρασμένα αριστερά κόμματα καταδίκασαν το κίνημα, υποστηρίζοντας ότι δεν επικεντρώνεται στις εκλογές ή σε ελάσσονος σημασίας μεταρρυθμίσεις.

Ένα δημοφιλές σύμβολο είναι το ελικόπτερο: ο κόσμος θέλει να φύγει η ελληνική κυβέρνηση, να παραιτηθεί, να εγκαταλείψει τη χώρα. Ή απλά να πάει στο διάολο.

Και γιατί όχι εδώ; Αν ο λαός της

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΑΙΓΥΠΤΟΣ, ΣΥΡΙΑ, ΤΥΝΗΣΙΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΟ: ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ! ΞΕΣΗΚΩΘΕΙΤΕ! Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑΙ, ΕΝΑ ΚΟΙΝΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ ΝΑΙ

Αιγύπτου μπόρεσε να διώξει τον Μουμπάρακ, γιατί δεν μπορούμε και εμείς να διώξουμε τους αμερικανούς πολιτικούς που υπηρετούν τις τράπεζες και κακοποιούν το λαό; Οι τράπεζες είναι παγκόσμιες. Έχουν παγκοσμιοποιήσει τα κάτεργα εργασίας και τις περικοπές. Εμείς θα παγκοσμιοποιήσουμε την εξέγερση.

Μια νεαρή γυναίκα, που δραστηριοποιείται στο ελληνικό κίνημα των πλατειών, μας είπε: «Δεν είχα άμεση εμπλοκή με την πολιτική μέχρι που αστυνομικοί σκότωσαν τον δεκαπεντάχρονο Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο, τρία χρόνια πριν. Μία ώρα μετά τη δολοφονία, ξέσπασαν παντού ταραχές — αν ήσουν νέος και λιγάκι δραστήριος, δεν μπορούσες παρά να συμμετέχεις. Αυτή η δολοφονία ήταν μόνο η απαρχή για τους ανθρώπους που καταπιέζονταν από το σύστημα.

Μετά τη δεκαετία του 1980 τα εργοστάσια έκλειναν και η νεολαία της Ελλάδας διαπίστωσε ότι δεν είχε τίποτα. Το 2008 η ανεργία έφτασε σε κρίσιμο σημείο».

Κρίση, ανεργία, περικοπές και δολοφονία από την αστυνομία. Αυτά δεν είναι που αντιμετωπίζουμε και εδώ;

Στην Ελλάδα, μας ρωτούσαν συνέχεια: Τι συμβαίνει στις ΗΠΑ; Θα μας ακολουθήσετε; Τι κάνετε;

Τώρα μπορούμε να απαντήσουμε. Κινητοποιούμαστε και εμείς εδώ. Μαθαίνουμε. Εξαπλώνομαστε.

Δεν είμαστε αναγκασμένοι να αποδεχθούμε τον κόσμο που μας επιβάλλουν οι τράπεζες, οι πολιτικοί και η αστυνομία. Εμείς είμαστε το μέλλον. [Φ.1]

TOY ERIC RIBELLARSI
ΚΑΙ TOY JIM WEIL

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΣΟΚ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ: Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές διαμαρτύρονται ενάντια στην ελληνική κυβέρνηση και τους ευρωπαϊκούς τραπεζίτες, στη Διεθνή Εκθεση Θεσσαλονίκης, 10 Σεπτεμβρίου. Η αστυνομία έκανε χρήση στρατιωτικού τύπου δακρυγόνων για να διαλύσει το ειρηνικό πλήθος των διαδηλωτών.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΞΕΚΙΝΑΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Αυτό που συμβαίνει, εδώ και τώρα, στη Γουόλ Στριτ, είναι πραγματικά ξεχωριστό. Για πάνω από δύο εβδομάδες, οι μη έχοντες κατάφεραν να εκδιώξουν, από τον ίδιο τον καθεδρικό ναό του καπιταλισμού, τους οικονομικούς του ηγέμονες και τον στρατό ασφαλείας που τους συνοδεύει. Έχουν καταφέρει να δημιουργήσουν τη μοναδική εκείνη ευκαιρία που στέκεται ικανή να ανατρέψει ειρηνικά τον ρου της Ιστορίας, όπως ακριβώς οι καθιστικές διαμαρτυρίες τη δεκαετία του 1930, το κίνημα για τα πολιτικά δικαιώματα τη δεκαετία του 1960, οι δημοκρατικές εξεγέρσεις στον αραβικό κόσμο και στην Ευρώπη σήμερα.

Η κατάληψη της Γουόλ Στριτ μπορεί να αναγκάσει την εξουσία να κάνει κάποιες παραχωρήσεις, όπως συνέβη φέτος στην Ισπανία, στην Ελλάδα και στην Αίγυπτο. Κανείς δεν είναι σε θέση να πει πόσοι άνθρωποι θα χρειαστούν ή τι ακριβώς πρέπει να γίνει το μόνο σίγουρο είναι πως όταν ενωνόμαστε δημιουργείται η δυναμική να αλλάξουμε μια διεφθαρμένη πολιτική διαδικασία, να κάνουμε πραγματικότητα μια κοινωνία βασισμένη στις ανθρώπινες ανάγκες, κι όχι στα κέρδη από τα hedge funds. Κι ως μην το ξεχνάμε: Ποιος θα το φανταζόταν, ένα χρόνο πριν, ότι οι Τυνήσιοι και οι Αιγύπτιοι θα κατάφεραν να ρίξουν τους δικτάτορές τους;

Όπως και να 'χει, η βία που χρησιμοποιούν αποδείχθηκε ήδη μισομεραγκ εναντίον τους. Το μόνο που κατάφερε η αστυνομία επιτιθέμενη εναντίον της πορείας που ξεκίνησε από τη Λίμπερτι Πλάζα το περασμένο Σάββατο ήταν να αυξάνει, ολοένα και περισσότερο, τα πλήθη και το ενδιαφέρον των μέσων ενημέρωσης. Η κατάληψη της Γουόλ Στριτ κατάφερε να αποκαλύψει πώς οι πολυεθνικές, οι πολιτικοί, η ΜΜΕ και η αστυνομία έχουν αποτύχει, ως θεσμοί, να προσφέρουν έστω και κάτι ελαχίστα θετικό στην ανθρωπότητα. Οι ταρινοί μας ηγέτες μάς καθησυχάζουν, λέγοντας πως θα επιμερίσουν τα οικονομικά βάρη με την επιβολή του «Buffett Rule», ενός φόρου που ζητά από τους πλουσίους να θυσιάσουν κάθε χρονιά ό,τι ισοδυναμεί με μια κονσέρβα χαβιάρι. Στο μεταξύ, όλοι εμείς οι υπόλοιποι θα πρέπει να θυσιάσουμε την ιατρική μας περίθαλψη, την τροφή και την παιδεία, τη στέγαση και τις δουλειές μας, ίσως και την ίδια μας την ζωή, ώστε να ικανοποιήσουμε την αδηφάγη όρεξη του κεφαλαίου. Και αυτός είναι τελικά ο λόγος που τελικά ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι συγκεντρώνονται στην κατάληψη της Γουόλ Στριτ. Γιατί εδώ όλοι μπορούν να διηγηθούν ιστορίες για τα σπιτικά τους που κατασχέθηκαν, για τους μήνες που σέρνονται άνεργοι, για τις αδιέξοδες δουλειές τους με τους κατώτατους

Σύνθεσ: «Adbusters»

μισθούς, για τα απελπιστικά φοιτητικά δάνεια και για μια ζωή αβίωτη χωρίς ιατρική φροντίδα. Όλοι αυτοί αντιπροσωπεύουν μια γενιά Αμερικανών που καλούνται να έχουν πίστη σ' ένα σύστημα που το μόνο το οποίο είναι σε θέση να τους προσφέρει είναι ένα τηλεοπτικό ριάλιτι «Dancing With the Stars» και αρκετό δακρυγόνο στα μούτρα.

Παρ' όλα αυτά, ενάντια σε κάθε περιγραφή που παρουσιάζει τούτη τη γενιά ως απαθή, ναρκισσοιστική και χωρίς ελπίδα, οι άνθρωποι αυτοί διεκδικούν κάτι για όλους εμάς. Γι' αυτό ακριβώς πρέπει όλοι να συμμετέχουμε και να υποστηρίξουμε αυτό τον πυρήνα εξέγερσης, μιας εξέγερσης που μπορεί να ταρακουνήσει τις εξουσιαστικές δομές της Αμερικής, όπως συνέβη και στον αραβικό κόσμο. Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι πρέπει να διαδηλώσουν ενάντια στην ελίτ της Γουόλ Στριτ, οι άνθρωποι της οποίας κυκλοφορούν με Μπέντλεϊς και πίνουν σαμπάνιες που κοστίζουν χίλια δολάρια, ξοδεύοντας τα χρήματα που κέρδισαν από την οικονομική κρίση, την ίδια στιγμή που οι Αμερικανοί κυριολεκτικά πεθαίνουν στους δρόμους. Μπορεί το σκηνικό στη Λίμπερτι Πλάζα να φαίνεται μπερδεμένο και χαστικό, ωστόσο δεν παύει να είναι ένα «εργαστήριο» εναλλακτικών δυνατοτήτων, ένας χώρος δημιουργικός όπου αναπτύσσονται διαφορετικές ιδέες και διαφορετικοί τρόποι έκφρασης. Πολλοί λένε ότι υποστηρίζουν την κατάληψη, αλλά διστάζουν να συμμετέχουν σ' αυτήν. Είναι σίγουρο ότι το μεγαλύτερο εμπόδιο στη συγκρότηση ενός δυναμικού κινήματος δεν είναι η αστυνομία ή οι εταιρείες, αλλά ο δικός μας κυνισμός και η απελπισία μας.

Η εφημερίδα *The New York Times*, αναφερόμενη στις απόψεις ορισμένων διαμαρτυρόμενων, τιλοφόρησε ένα άρθρο της «Σηματοδύνοντας τη Γουόλ Στριτ, με ακαθόριστους στόχους» (23.9.2011), ενώ πολλές από τις κριτικές που γίνονται στο κίνημα συνοψίζονται στο ότι δεν εκφράζει κάποιο σαφές αίτημα. Όμως γιατί αυτό είναι πρόβλημα; Το κίνημα δεν πρόκειται να ξεφυτρώσει από τη γη. Αντίθετα, πρέπει να δημιουργηθεί από τους ανθρώπους. Οι διαμαρτυρόμενοι έχουν πολλές και επεξεργασμένες προτάσεις: να μην αναγνωρίζονται

οι εταιρείες ως φυσικά πρόσωπα, να φορολογούνται οι χρηματιστηριακές συναλλαγές, να εθνικοποιηθούν οι τράπεζες, να παρέχεται κρατική ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, να χρηματοδοτηθούν, με ουσιαστικούς όρους, δημόσιες θέσεις απασχόλησης, να αρθούν οι περιορισμοί στη συνδικαλιστική οργάνωση των εργατών, να μετατραπούν τα εγκαταλειμμένα σπίτια σε κοινωνικές κατοικίες, να αναπτυχθεί η πράσινη οικονομία. Αλλά πώς θα επιτύχουμε ευρεία συναίνεση πάνω σ' αυτά τα ζητήματα; Αν οι διαμαρτυρόμενοι έρχονταν με αιτήματα διαμορφωμένα εκ των προτέρων, αυτό ουσιαστικά θα περιόριζε τη δυναμική τους. Οι διεκδικήσεις τους, όπως η παροχή κρατικής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης ή η εθνικοποίηση των τραπεζών, θα απορρίπτονταν ως ανεδαφικές, ενώ ενδεχομένως κάποιες άλλες πιο ατομικές, όπως ο νόμος Buffett,¹ θα ενσωματώνονταν από το αποτυχημένο πολιτικό σύστημα, υπονομιεύοντας έτσι το κίνημα. Αντίθετα, μόνο μέσα από τον κοινό αγώνα, το διάλογο και την άμεση δημοκρατία θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε πραγματικές λύσεις, αποδεκτές από όλους. Αυτό ακριβώς συμβαίνει τώρα στη Γουόλ Στριτ.

Πόσες φορές στη ζωή σου έχεις τη δυνατότητα όχι μόνο να δεις την ιστορία να ξετυλίγεται μπροστά σου, αλλά και να βρεθείς μαζί με ένα πλήθος ανθρώπων που πιστεύουν ότι η πραγματική δημοκρατία δεν είναι μια φαντασίωση αλλά μπορεί να γίνει πραγματικότητα; Πόσες φορές έχεις τη δυνατότητα να συμμετέχεις ενεργά στη δημιουργία μιας καλύτερης κοινωνίας; Αν επικεντρωθούμε στις δυνατότητες που ανοίγονται, αφήνοντας πίσω την απελπισία, την επιφυλακτικότητα και τον κυνισμό μας, και πάμε όλοι μαζί στη Γουόλ Στριτ με ιδέες, κριτική σκέψη και αλληλεγγύη, τότε μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο. Για πάρα πολύ καιρό είχαμε εγκλωβιστεί μέσα στον φόβο, τον κατακερματισμό, την αδυναμία. Εκείνο όμως που πραγματικά τρομοκρατεί τις ελίτ είναι η δική μας αφύπνιση. Η μέρα έχει έρθει. Ας την αδράξουμε όλοι μαζί.

[Φ1]

TOY ARUN GUPTA

Φωτό: Peter Carroll

Το Νόημα της Λίμπερτι Σκουέρ

Η Πρόοδος των Επαναστάσεων

Πριν ένα χρόνο, οι Νεοϋορκέζοι έβλεπαν με φρίκη τους ψηφοφόρους στην προοδευτική ενδοχώρα του Ουισκόνσιν να αντικαθιστούν το γερουσιαστή Ρας Φάινγκολντ, ηγετική φυσιογνωμία του προοδευτικού κινήματος, με έναν πολυεκατομμυριούχο του Tea Party, παραδίδοντας την εξουσία της Πολιτείας στους αυτοαποκαλούμενους Ρεπουμπλικάνους του Tea Party. Μήνες αργότερα, οι επιπτώσεις αυτής της εκλογικής αλλαγής φάνηκαν ξεκάθαρα. Ο κυβερνήτης Σκοτ Γουόκερ εξαπέλυσε επίθεση ενάντια στο δικαίωμα των πολιτών να οργανώνονται, να διαπραγματεύονται συλλογικά, να έχουν πρόσβαση στην τροφή, τη στέγη, σε υπηρεσίες υγείας και αναβαθμισμένης παιδείας, ακόμα και στο δικαίωμα της ψήφου. Ο Γουόκερ και το σινάφι του κέρδισαν τις εκλογές γιατί εκατοντάδες χιλιάδες νέοι άνθρωποι και φτωχοί άνθρωποι, απογοητευμένοι από τις αποτυχίες του πολιτικού συστήματος, επέλεξαν να μην ψηφίσουν. Το 2008 είχαν ψηφίσει σε αριθμούς-ρεκόρ.

Το 2010 όμως, αφού η κυβέρνηση Ομπάμα και οι Δημοκρατικοί του Κογκρέσου απέτυχαν να δώσουν ένα τέλος στους πολέμους και να προσφέρουν ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο στους φτωχούς και τους νέους της Αμερικής, η προσέλευση στις κάλπες

ήταν απογοητευτική για τους Δημοκρατικούς του Ουισκόνσιν. Και έτσι ο Γουόκερ άρχισε να αφαιρεί όλο και περισσότερη εξουσία από τους απλούς ανθρώπους. Τον τελευταίο καιρό κυριαρχεί στο πολιτικό σκηνικό η διαμάχη ανάμεσα στους Δημοκρατικούς και την άκρα Δεξιά. Κάποιοι έφτασαν να πουν ότι οι πολίτες του Ουισκόνσιν πήραν αυτό που τους άξιζε. Αλλά η πολιτεία όπου γεννήθηκε το Προοδευτικό Κόμμα δεν έχει τόσους υποστηρικτές του Tea Party, που συνάντησε εκεί την πιο άμεση και σθεναρή αντίσταση από τον κόσμο.

Οι επιχειρηματίες που χρηματοδοτούν το Tea Party μπορεί να αντλούν τις αναφορές τους από την περίοδο της Αμερικανικής Επανάστασης, αλλά ευαγγελίζονται την αντίδραση. Θέλουν να μας γυρίσουν στο παρελθόν. Όταν μιλάνε για την εποχή των Πατέρων του Έθνους, συχνά εννοούν την εποχή πριν την κατάργηση της δουλείας, πριν τη νομιμοποίηση των συνδικάτων, πριν τη νομική ισότητα των γυναικών, πριν τα πολιτικά δικαιώματα, πριν το οικολογικό κίνημα. Κάποιοι μάλιστα απ' αυτούς φαίνεται να θέλουν να επιστρέψουν στην περίοδο πριν από το ίδιο το ιστορικό Tea Party της Βοστώνης, όταν μόνο η ελίτ των ιδιοκτητών είχε δικαιώμα ψήφου. Τι διαφοροποιεί το Occupy Wall Street,

που έχει περιγραφεί απλουστευτικά ως η απάντηση της Αριστεράς στο σύγχρονο κίνημα του Tea Party από το ακροδεξιό «αντίστοιχο» του;

ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Οι εργαζόμενοι που περπατούν στη Γουόλ Στριτ κάθε μέρα διασχίζουν ένα αφρικάνικο νεκροταφείο, περνώντας πάνω από πολλά στρώματα ιστορίας δίχως σκέψη. Ας προσθέσουμε, στον 21ο αιώνα, άλλο ένα στρώμα. Η Λίμπερτι Σκουέρ είναι το Λίμπερτι Τρι του 21ου αιώνα. Αν θέλετε να καταλάβετε τι γίνεται εκεί, φαντασθείτε: Κάτω από το Λίμπερτι Τρι (Δέντρο της Ελευθερίας) που βρισκόταν στο Μπόστον Κόμον, στην αρχή της πρώτης Αμερικανικής Επανάστασης, οποιοσδήποτε και όλοι μπορούσαν να εκφράσουν τα παράπονά τους και να σχεδιάσουν συλλογικές λύσεις; εκεί ήταν που ρίζωσε η υπόσχεση της αμερικανικής δημοκρατίας. Στη Λίμπερτι Σκουέρ αναβιώνουμε μία δημοκρατική διαδικασία.

Στους πρωτεργάτες της Αμερικανικής Επανάστασης περιλαμβάνονταν άνθρωποι από πολλές τάξεις, και ακόμα περισσότερες εθνικότητες, φύλα και φυλές από ό,τι μας λένε τα σχολικά βιβλία της Ιστορίας. Ριζοσπάστες της εργατικής τάξης οργάνωναν τους

εργάτες στις αποβάθρες της Βοστώνης, ανάμεσά τους ο Κρίσπος Ατακς. Υπήρχαν τεχνίτες όπως ο Πολ και η Ρέιτσελ Ριβιέρ, δικηγόροι και ακτιβιστές όπως ο Τζον και ο Σαμ Άνταμς. Το Λίμπερτι Τρι ήταν ένα μέρος όπου όλοι αυτοί οι άνθρωποι —πολλοί από τους οποίους δεν θα είχαν συναντηθεί υπό κανονικές συνθήκες— μπορούσαν να συγκεντρωθούν και να ενωθούν σε ένα κοινό στόχο. Η μεγαλύτερη πράξη υπομόνευσης πολυεθνικής εταιρείας στην ιστορία της Αμερικής ξεκίνησε με μια συγκέντρωση στο Λίμπερτι Τρι. Αυτή η πράξη ήταν το Tea Party της Βοστώνης.

ΠΑΘΙΑΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΙ

Εμείς, στην κατάληψη της Γουόλ Στριτ, έχουμε συγκριθεί από τα μέσα ενημέρωσης με το σύγχρονο κίνημα του Tea Party. Αυτό άραγε συμβαίνει επειδή κι εκείνοι φαίνονται παθιασμένοι, και είμαστε κι εμείς επίσης παθιασμένοι; Συμβαίνει επειδή χρησιμοποιούν τη ρητορική της επανάστασης; Το πάθος και η πεποίθηση αποτελούν σήμερα αποκλειστική ιδιοκτησία του Tea Party; Την έχουν ιδιοποιηθεί; Και όποιος μιλάει για την Αμερικανική Επανάσταση με πάθος πρέπει άραγε να ανησυχεί ότι θα συνδεθεί μαζί τους; Μερικοί φοβούνται τη μη βίαιη άμεση δράση που αναλαμβάνε-

ται στη Λίμπερτι Σκουέρ. Φοβούνται μήπως γίνουν πολύ αγενείς, πολύ ταραξίες, ενώ ζητούν την πρόοδο — φοβούνται ότι θα εμφανιστούν ως περιθωριακοί φανατικοί, όπως το Tea Party. Πολλοί από εμάς στη Λίμπερτι Σκουέρ εμπνεόμαστε επίσης από την εργώδη προσπάθεια των επαναστατών του 1776. Αυτό που μας κάνει ριζικά διαφορετικούς από το νέο κίνημα του Tea Party είναι ότι η δική μας επανόσταση προέρχεται από ένα πλήθος επαναστάσεων: από το κίνημα για την κατάργηση της δουλείας, το κίνημα για τα δικαιώματα των εργατών, το γυναικείο κίνημα, το κίνημα για τα δικαιώματα του πολίτη, το περιβαλλοντικό κίνημα. Είμαστε πολύ περήφανοι για την πρόοδο αυτής της χώρας μέσα από όλα τα κινήματα για ίσα κοινωνικά, φυλετικά και οικονομικά δικαιώματα, από τότε που ιδρύθηκε η χώρα.

Αγαπάμε την πατρίδα μας για την πρόοδο που έχει κάνει στα παραπάνω τα μέτωπα και πιστεύουμε ότι μπορεί να προδεύσει ακόμα περισσότερο σ' αυτά. Το Tea Party μπορεί μόνο να κοιτάξει πίσω. Εμείς κινούμαστε με το ρεύμα της Ιστορίας, κοιτώντας μπροστά.

[φ. 2]

ΤΗΣ REBECCA MANSKI
ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΩΝ B.R. MANSKI ΚΑΙ RIZZO

Συναντιόμαστε για πρώτη φορά, ξανά

Στις τρεις εβδομάδες που το οικονομικό κέντρο της Νέας Υόρκης έχει καταληφθεί από διαδηλωτές, πολλά μέλη της κοινότητας των Μαύρων, ειδικά οι πιο ηλικιωμένοι, αμφισβητούν αν αξίζει να συμμετέχουν σε ένα κίνημα που θεωρούν ότι ανήκει πρωταρχικά σε προνομιούχους, Λευκούς νέους.

«Το κάνουμε τόσο καιρό μόνοι μας, γιατί έχουμε ανάγκη από νεαρούς Λευκούς να το νομιμοποιήσουν;» είπε ο Ααρών, ένας Μαύρος διαδηλωτής γύρω στα εξήντα. «Είναι πιο αυθεντικό όταν γίνεται στις δικές μας κοινότητες, με τους δικούς μας ανθρώπους».

Αλλά στις διαδηλώσεις των 30.000 στη Φόλκλι Σκουέρ και στην πορεία προς τη

Λίμπερτι Σκουέρ, την Τετάρτη, υπήρξε μια εμφανής μετατόπιση.

«Η σύνθεση του κόσμου που συμμετέχει στις πορείες αυτές έχει πραγματικά αλλάξει — υπάρχουν πολλοί ηλικιωμένοι Μαύροι σήμερα», είπε ο Μάικλ, φοιτητής στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης.

Μετά από δεκαετίες αγώνων κατά της οικονομικής και κοινωνικής αδικίας στις δικές τους κοινότητες, φαίνονταν ίσως φυσικό ότι πολλοί Μαύροι θα υποδέχονταν το κίνημα Occupy Wall Street με σκεπτικισμό και από κάποια απόσταση.

Όπως είπε ο ακτιβιστής του Μπρούκλιν, Caleef Cousar, στα Amsterdam News, «Έχουμε βρεθεί ξανά εδώ. Είχαμε διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες, συναντήσεις και

καμπάνιες για μοϊκοτάρισμα — για κάποιους από εμάς είναι δεύτερη φύση». «Αν ζεις στο κέντρο της πόλης, οι επιπτώσεις αυτής της εταιρικής απληστίας είναι πανταχού παρούσες. Το βλέπει κανείς στον εξευγενισμό της περιοχής, στην εκθροική παρουσία της αστυνομίας, στο αυξημένο κόστος ζωής. Η διαμαρτυρία στη Γουόλ Στριτ έρχεται κατόπιν μιας μακράς ιστορίας δικών μας διαμαρτυριών στη Μέιν Στριτ».

Αυτό όμως που διαφέρει από την Τετάρτη, όταν μια θάλασσα από Λευκούς και Μαύρους ξεχειλίσαν την πλατεία Φόλκλι, είναι η προθυμία πολλών Μαύρων να αφήσουν πίσω τους τις διαίρεσεις και να σταθούν αλληλέγγυοι σε μια κατάληψη της οποίας οι αρχές είναι και δικές τους.

«Είναι ένας ταξικός πόλεμος, ένας πόλεμος κόστας», είπε ο Σιβ, ένας νεαρός Μαύρος διαδηλωτής. «Ο καθένας νιώθει την ίδια πίεση, ανεξάρτητα από τη φυλή του».

Το κείμενο που συντάξε η ομάδα εργασίας της Γενικής Συνέλευσης Εγχρώμων της Νέας Υόρκης το θέτει καλύτερα: «Ας είμαστε ρεαλιστές. Η οικονομική κρίση δεν άρχισε με την κατάρρευση της Lehman Brothers το 2008. Στην πραγματικότητα, έχρωμοι και φτωχοί βρίσκονται σε κατάσταση κρίσης από την ίδρυση αυτής της χώρας, ενώ οι κοινότητες των ιθαγενών ακόμα και πριν ιδρυθεί», σημειώνει. «Εργαζόμαστε δραστήρια για να ενώσουμε τις διαφορετικές φωνές όλων των κοινοτήτων».

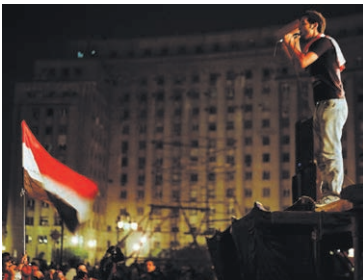
Πράγματι, αυτό φαίνεται να συμβαίνει, και μαζί με μια νέα αίσθηση ενότητας, αναδύεται ένα κίνημα αλλαγής.

[φ. 2]

ΤΗΣ AMITY PAYE

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Χρησιμοποιώντας αντίσκηνα, κοινωνικά δίκτυα και μέσα ενημέρωσης φτιαγμένα από τους πολίτες, οι διοργανωτές ξεκινούν μια διαδήλωση που θα διαρκέσει 18 μέρες στην πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου. Η βία των μηχανισμών του καθεστώτος, καθώς και το μπλοκάρισμα της σύνδεσης στο διαδίκτυο παρακινούν εκατοντάδες χιλιάδες Αιγυπτίους να συμμετάσχουν, μεταστρέφοντας την παγκόσμια κοινή γνώμη ενάντια στη δικτατορική κυβέρνηση του Προέδρου Χόσνι Μουμπάρακ, η οποία πέφτει στις 11 Φεβρουαρίου. Η διηλιτική επιτυχία ενθαρρύνει μια Αραβική Άνοιξη υπέρ της δημοκρατίας, με κινητοποιήσεις από την Υεμένη μέχρι το Μπαχρέιν και τη Συρία.

ΟΥΙΣΚΟΝΣΙΝ

Πάνω από 20.000 πολίτες του Ουισκόνσιν διαμαρτύρονται ενάντια στον προϋπολογισμό λιτότητας του ρεπουμπλικάνου κυβερνήτη Σκοτ Ουόκερ και την επίθεσή του στις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Εκατοντάδες φοιτητές συλλαμβάνονται. Μια διαμαρτυρία στο Κολλόμπους του Οχάιο ενάντια σε παρόμοιες επιθέσεις στον δημόσιο τομέα συγκεντρώνει σχεδόν τέσσερις χιλιάδες διαδηλωτές. Οι διαδηλωτές, και στα δύο συλλαλητήρια, κρατούν σημαίες και σύμβολα της Αιγύπτου δείχνοντας τον συμπληρωματικό χαρακτήρα των αγώνων αυτών.

ΛΟΝΔΙΝΟ

Πεντακάσιες χιλιάδες διαδηλωτές κατεβαίνουν στους δρόμους του Λονδίνου στην Πορεία για την Εναλλακτική Λύση, μια κινητοποίηση που οργανώνεται από τη συνομοσπονδία των συνδικάτων. Δάσκαλοι και εργαζόμενοι του δημοσίου τομέα μετέχουν σε μαζικές απεργίες, υποστηρίζοντας το κίνημα.

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΙΣΠΑΝΙΑ

Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώνονται στην Αθήνα μετά την ανακοίνωση των σχεδίων για περικοπές των δημοσίων δαπανών και αυξήσεις φόρων σε αντάλλαγμα για ένα πακέτο δόσεων 110 δις ευρώ. Τρεις βδομάδες αργότερα, περισσότεροι από χίλιοι indigndados κατασκηνώνουν στην Πουέρτα ντελ Σολ, την κεντρική πλατεία της Μαδρίτης. Τριάντα χιλιάδες αλληλέγγυοι συγκεντρώνονται σε μια σειρά μαζικές συγκεντρώσεις, διατυπώνοντας αιτήματα με παλλαϊκή υποδοχή, όπως περισσότερο λόγος στην πολιτική διαδικασία και το τέλος των μέτρων λιτότητας που εφαρμόζει η ισπανική κυβέρνηση.

ΤΥΝΗΣΙΑ

Ο εικοσιεξάχρονος πλανόδιος πωλητής φρούτων Μοχάμεντ Μπουαζίζι, αυτοπυρπολείται, αντιδρώντας στην πολύχρονη αδικία και αυθαιρεσία της αστυνομίας, στο Σίντι Μπουζίντ της Τυνησίας. Η αυτοθυσία του πυροδοτεί κύμα διαμαρτυριών απέναντι στην αυταρχική διακυβέρνηση του επί δεκαετίες Προέδρου Μπεν Αλί. Μετά τέσσερις εβδομάδες, ο Μπεν Αλί αναγκάζεται να προκηρύξει εκλογές και δραπετεύει στη Σαουδική Αραβία.

17
ΔΕΚ

25
ΙΑΝ

17
ΦΕΒ

26
ΜΑΡ

5
ΜΑΪ

Δεν διατυπώνουμε συγκεκριμένα αιτήματα

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΤΩΝ

Μιλάμε μεταξύ μας, και ακούμε ο ένας τον άλλον

Αυτή η κατάληψη αφορά πρωτίστως τη συμμετοχή

Δεκάδες χιλιάδες Νεοϋορκέζοι συνέρευσαν στην Πλατεία Φόλεϋ την Τετάρτη —εργατικά σωματεία και φοιτητές βγήκαν στους δρόμους. Η κατάληψη της Γουόλ Στριτ αρχίζει να μοιάζει με την πόλη, στην οποία ζούμε. Ποια φυλή, ηλικία, θρησκεία, επάγγελμα εκπροσωπούμε; Καμία και όλες. Περικυκλωμένοι από μεταλλικά κιγκλιδώματα, μπάτσους και αστυνομικά ελικόπτερα, είδαμε τη δύναμή μας να αντισταθεί στην ανάγκη τους να μας ελέγξουν. Αυτό είναι το κίνημά μας, και η αφήγησή μας.

Οι εξουθενωμένοι πολιτικοί μηχανισμοί και οι δημοσιοσχεσίτες χαρτογιακάδες τους ήδη αναζητούν ηγέτες για να προβάλλουν, μηνύματα να τα οικειοποιηθούν, επιχειρήματα για να προχωρήσουν. Αυτοί, περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον, θα προσπαθήσουν να αδράξουν και να διαμορφώσουν αυτή τη στιγμή. Τρέχουν για να μπορέσουν να τερματίσουν πρώτοι.

Αλλά πώς μπορούν να φτάσουν μπροστά από κάτι το οποίο είναι ήδη μπροστά τους; Δεν μπορούν. Όσον αφορά τη Γουόλ Στριτ και την Ουάσιγκτον, δεν απαιτούμε να μας δώσουν κάτι το οποίο δεν είναι δικό τους. Είναι δικιά μας υπόθεση. Το απαιτούμε από εμάς. Δεν πρόκειται να πάμε πουθενά. Μόλις ήρθαμε. **[φ.2]**

Διακήρυξη της κατάληψης

ΕΓΚΡΙΘΗΚΕ ΟΜΟΦΩΝΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΗΛΛΕΙΜΜΕΝΗ ΛΙΜΠΕΡΤΙ ΣΚΟΥΕΡ, ΣΤΙΣ 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

από το φως της δημοσιότητας

Προσπαθούν με κάθε τρόπο να αποτρέψουν τους εργαζόμενους από την άσκηση του δικαιώματός τους να διεκδικούν καλύτερους μισθούς και συνθήκες εργασίας.

Κρατούν όμπρους χιλιάδες φοιτητές, οι οποίοι χρωστάνε δεκάδες χιλιάδες δολάρια για να ανταπεξέλθουν στις οικονομικές υποχρεώσεις της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία βεβαίως εντάσσεται στα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα.

Χρησιμοποιούν κατά κόρον τη μέθοδο των «εξωτερικών συνεργατών», με αποτέλεσμα να μειώνονται οι μισθοί και η ιατρική περίθαλψη των εργαζομένων.

Έχουν επιπλέον τα δικαστήρια, ώστε να εξασφαλίζουν τα ίδια δικαιώματα με όλους τους ανθρώπους, αλλά χωρίς τις αντίστοιχες ευθύνες και υποχρεώσεις. Έχουν ξοδέψει εκατομμύρια δολάρια σε νομικούς συμβούλους, οι οποίοι ψάχνουν τρόπους να πετάξουν τους εργαζόμενους εκτός ιατρικής περίθαλψης.

Έχουν μετατρέψει τα προσωπικά μας δεδομένα σε εμπόρευμα.

Χρησιμοποιούν τον στρατό και την αστυνομία για να περιορίσουν της ελευθερίας του Τύπου.

Αρνούνται συστημικά την απόσυρση από την αγορά προϊόντων επικίνδυνων για τη δημόσια υγεία, για να μην υπάρξει η παραμικρή απώλεια στα κέρδη των επιχειρήσεων.

Συνεχίζουν την ίδια οικονομική πολιτική, παρά την καταστροφική αποτυχία της.

Χορηγούν πολύ μεγάλα χρηματικά ποσά σε πολιτικούς, με σκοπό να τους ελέγξουν. Εξακολουθούν να μπλοκάρουν τις εναλλακτικές μορφές ενέργειας, ώστε να συνεχιστεί η εξάρτησή μας από το πετρέλαιο.

Εξακολουθούν να μπλοκάρουν τη μαζική παραγωγή φαρμάκων, που θα μπορούσε να σώσει χιλιάδες ζωές, για να μην χαθούν οι επενδύσεις των μεγάλων φαρμακευτικών εταιρειών, από τις οποίες έχουν ήδη αποκομίσει ανυπολόγιστα κέρδη.

Αποκρύβουν συστημικά πετρελαιοκηλίδες, διπλά λογιστικά βιβλία, και μια σειρά οικολογικές καταστροφές, με σκοπό να μείνουν ανέπαφα τα κέρδη των επι-

χειρήσεων.

Παραπληροφορούν και εκφοβίζουν συστημικά τους πολίτες, μέσω του ασφυκτικού ελέγχου που ασκούν στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Έχουν κάνει αποδεκτές ιδιωτικές συμφωνίες για εκτέλεση φυλακισμένων, ακόμα και σε περιπτώσεις που υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες για την ενοχή τους.

Διαωνίζουν το καθεστώς της αποικιοκρατίας στο εσωτερικό και το εξωτερικό. Έχουν συμμετάσχει σε βασανιστήρια και δολοφονίες χιλιάδων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο.

Εξακολουθούν να κατασκευάζουν όπλα μαζικής καταστροφής, ώστε να εξασφαλίζουν συμβόλαια με το κράτος.

Απευθυνόμαστε στους πολίτες όλου του κόσμου: Εμείς, η Συνέλευση της Νέας Υόρκης, από την κατειλημμένη Γουόλ Στριτ, σας καλούμε να αντισταθείτε μαζικά. Ασκήστε το δικαίωμά σας στην ειρηνική διαδήλωση. Καταλάβετε δημόσιους χώρους. Συγκροτήστε διαδικασίες με σκοπό την ανάδειξη των κοινών μας προβλημάτων κι ενεργοποιήστε εναλλακτικές λύσεις οι οποίες θα είναι προσβάσιμες σε όλους.

Ενώστε τη φωνή σας με τη δική μας φωνή! **[φ. 1]**

Δεν υπάρχουν δικαιολογίες ή ΤΩΡΑ ή ΠΟΤΕ

Είτε ενώνεσαι με την εξέγερση που εκτυλίσσεται στη Γουόλ Στριτ και σε άλλα οικονομικά κέντρα σε όλη τη χώρα, είτε στέκεσαι στη λάθος πλευρά της ιστορίας.

Είτε παρεμποδίζεις, με τον μόνο τρόπο που μας έμεινε —την πολιτική ανυπακοή—, τη λεπτασία των εγκληματικών τάξεων στη Γουόλ Στριτ και την επιταχυνόμενη καταστροφή του οικοσυστήματος που συντηρεί το ανθρώπινο είδος, είτε γίνεσαι παθητικός καταλύτης ενός τερατώδους κακού.

Ή γεύεσαι, αισθάνεσαι, οσφραίνεσαι τη μέθη της ελευθερίας και της εξέγερσης, ή βυθίζεσαι στο μίσος της απελπισίας και της απάθειας. Είτε είσαι εξεγερμένος, είτε σκλάβος.

Διάλεξε. Αλλά διάλεξε γρήγορα. Το κράτος και οι επιχειρηματικές δυνάμεις είναι αποφασισμένες να συντρίψουν αυτό το κίνημα. Δεν

πρόκειται να σε περιμένουν.

Είναι τρομοκρατημένοι ότι θα εξαπλωθεί.

Έχουν τις φάλαγγες των μοτοσικλετιστών αστυνομικών τους, τις ορδές τους με τις κλούβες, τα μεταλλικά οδοφράγματά τους σε κάθε δρόμο που οδηγεί προς το οικονομικό κέντρο της Νέας Υόρκης —εκεί όπου οι κουστουμάτοι χρησιμοποιούν τα λεφτά σου, τα λεφτά που σου έκλεψαν, για να τζογάρουν, να κερδοσκοπούν και να καταβροχθίζουν οι ίδιοι, όταν ένα στα τέσσερα παιδιά έξω από τα οδοφράγματα αυτά εξαρτάται από κουπόνια τροφίμων για να φάει.

Τον 17ο αιώνα η κερδοσκοπία ήταν έγκλημα και οι κερδοσκόποι κρεμιούνταν. Σήμερα είναι αυτοί που διαχειρίζονται το κράτος και τις οικονομικές αγορές. Αυτοί που διασπείρουν τα ψέματα που μολύνουν τον αέρα μας. Αυτοί ξέρουν, καλύ-

τερα ακόμα κι από σένα, πόσο διαδεδομένες έχουν γίνει η διαφθορά και η κλοπή, πόσο πρόθυμα εναντίον σου είναι το σύστημα, πώς οι επιχειρήσεις έχουν τσιμεντάρει μια μικρή ολιγαρχική τάξη και μια δουλοπρεπή κάστα πολιτικών, δικαστών και δημοσιογράφων που ζουν στις Βερσαλλίες τους με τις στενές πύλες, ενώ έξι εκατομμύρια Αμερικανοί πετιούνται έξω από τα σπίτια τους, ένα εκατομμύριο άνθρωποι το χρόνο είναι ταπιά, μην μπορώντας να πληρώσουν τα ιατρικά τους έξοδα, και 45.000 πεθαίνουν λόγω έλλειψης της αναγκαίας φροντίδας.

Η μόνη λέξη που ξέρουν αυτές οι επιχειρήσεις είναι «περισσότερα». Ξεκοιλιάζουν και το τελευταίο πρόγραμμα κοινωνικών υπηρεσιών που χρηματοδοτείται από τους φορολογούμενους, από την εκπαίδευση ως την κοινωνική ασφάλιση, επειδή θέλουν τα λεφτά γι' αυτούς.

Φωτό: Jen Ross

Αφήστε τους αρρώστους να πεθάνουν. Αφήστε τους φτωχούς να πεινάσουν. Αφήστε οικογένειες να πεταχτούν στο δρόμο. Αφήστε τους ανέργους να σαπίσουν. Αφήστε τα παιδιά στο κέντρο ή στις εγκαταλελειμμένες εκτάσεις της επαρχίας να ζουν μες στη δυστυχία και το φόβο. Αφήστε τους μαθητές να τελειώνουν το σχολείο χωρίς δουλειά και χωρίς προοπτική για δουλειά. Αφήστε το σωφρονιστικό σύστημα, το μεγαλύτερο στον βιομηχανικό κόσμο, να επεκταθεί και να καταπιεί όλους τους εν δυνάμει διαφωνούντες. Αφήστε να συνεχιστούν τα

βασανιστήρια. Αφήστε τους καθηγυγτές, την αστυνομία, τους πυροσβέστες, τους υπαλλήλους ταχυδρομείου και τους εργαζομένους στις κοινωνικές υπηρεσίες να σταθούν στην ουρά της ανεργίας. Αφήστε τους δρόμους, τις γέφυρες, τα φράγματα, τα αναχώματα, τα δίκτυα παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, τα λεωφορεία, τα σχολεία και τις βιβλιοθήκες να καταρρεύσουν ή να κλείσουν. Αφήστε την αυξανόμενη υπερθέρμανση του πλανήτη, τα τερατώδη καιρικά φαινόμενα, τους τυφώνες, τις ξηρασίες, τις πλημμύρες, τους πάγους των πόλων που

λιώνουν, τα δηλητηριασμένα υδρευτικά συστήματα, το μολυσμένο αέρα να αυξηθούν μέχρι να πεθάνουν όλα τα είδη.

Οι συγκεντρωμένοι στους δρόμους γύρω από τη Γουόλ Στριτ αποτελούν τη φυσική ενσάρκωση της ελπίδας. Ξέρουν πως η ελπίδα έχει κόστος, πως δεν είναι όλα εύκολα ή βολικά, ότι χρειάζεται αυτοθυσία, ταλαιπωρία και, εν τέλει, πίστη.

Κοιμούνται στο τσιμέντο κάθε βράδυ. Τα ρούχα τους είναι λερωμένα. Έχουν δοκιμάσει το φόβο, έχουν χτυπηθεί, έχουν πάει στη φυλακή, έχουν τυφλωθεί από σπρέι πιπεριού, έχουν κλάψει, έχουν αγκαλιστεί μεταξύ τους, έχουν γελάσει και τραγουδάσει, έχουν μιλήσει υπερβολικά πολύ στις γενικές συνελεύσεις, έχουν δει τα άσπράτά του να κινούνται προς τους πύργους με γραφεία από πάνω τους, έχουν αναρωτηθεί αν αξίζει τον κόπο, αν νοιάζεται κανείς, αν θα νικήσουν. Αλλά όσο παραμένουν σταθεροί, δείχνουν το δρόμο της εξόδου από το λαβύρινθο των επιχειρήσεων. Αυτό σημαίνει το να είσαι ζωντανός. Είναι οι καλύτεροι ανάμεσά μας. **[φ. 1]**

ΤΟΥ CHRIS HEDGES

ΓΟΥΟΛ ΣΤΡΙΤ: ΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ

Δύο χιλιάδες άνθρωποι συρρέουν, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα για την κατάληψη της Γουόλ Στριτ και διαδηλώνουν διαμαρτυρόμενοι για την επιρροή των επιχειρήσεων στο πολιτικό γίγνεσθαι. Κατασκηνώνουν στο πάρκο Ζου-κότι, στη βόρεια πλευρά του Χρηματιστηρίου της Νέας Υόρκης, μετονομαζόντάς το σε Πλατεία Ελευθερίας. Ο Λούις Φιάσκο δωρίζει πενήντα σκηνές, υποστηρίζοντας την κατάληψη.

ΓΟΥΟΛ ΣΤΡΙΤ: ΜΕΡΑ ΕΒΔΟΜΗ

Οι συγκεντρωμένοι διαδηλώνουν στη Γιούνιον Σκουέρ, όπου η αστυνομία συλημνάνει 87 άτομα επειδή διαμαρτύρονταν στους δρόμους. Πολλοί από αυτούς εξέφραζαν τον θυμό τους για την άδικη, όπως πιστεύουν, εκτέλεση του Τρόϊ Ντέβις, τρεις μέρες πριν.

ΓΟΥΟΛ ΣΤΡΙΤ: ΜΕΡΑ ΕΝΑΤΗ

Οι καταληψίες φτάνουν ομάδες εργασίας για να συζητήσουν τη διοργάνωση κινητοποιήσεων σε εθνικό επίπεδο και να προετοιμάσουν σχέδια άμεσης δράσης, μέσω της κοινωνικής δικτύωσης και της επαφής με κοινωνικές ομάδες. Ερχονται σε επαφή με τους δασκάλους, τα εργασιακά συνδικάτα και άλλους ακτιβιστές για να προετοιμάσουν από κοινού τη διαδήλωση του Σαββάτου.

ΓΟΥΟΛ ΣΤΡΙΤ: ΜΕΡΑ ΔΕΚΑΤΗ

Οι διαδηλωτές συνεχίζουν με καθημερινές πορείες στη Γουόλ Στριτ και ενώνονται με τους εργαζόμενους στα Ταχυδρομεία σε μια διαδήλωση για την προστασία των θέσεων εργασίας στο δημόσιο. Την ίδια μέρα, πάνω από εκατόκοισι πιλότοι της πολιτικής αεροπορίας διαδηλώνουν μπροστά από τη Γουόλ Στριτ. Τις επόμενες δύο μέρες η Γενική Συνέλευση της πόλης της Νέας Υόρκης εγκρίνει μια Διακήρυξη της Κατάληψης (βλ. παραπάνω).

ΓΟΥΟΛ ΣΤΡΙΤ: ΜΕΡΑ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

Μέλη του κινήματος Occupy Wall Street οργανώνουν πορείες σε όλη τη πόλη, δίνουν παραστάσεις θεάτρου δρόμου και καπλούν το 99% να ανακαταλάβουν τους δρόμους — και το μέλλον τους!

17
ΣΕΠ

24
ΣΕΠ

26
ΣΕΠ

27
ΣΕΠ

30
ΣΕΠ

[φ. 1]

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΕΝΩΜΕΝΟΙ

ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Οι παρακάτω Αρχές της Αλληλεγγύης υιοθετήθηκαν από τη Γενική Συνέλευση ως «κείμενο εν διαμορφώσει» θα αναθεωρούνται με δημοκρατικές διαδικασίες στη Γενική Συνέλευση της Νέας Υόρκης

Στις 17 Σεπτεμβρίου 2011, άνθρωποι από όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και τον κόσμο ήρθαμε εδώ για να διαμαρτυρηθούμε ενάντια στις κραυγαλέες αδικίες της εποχής μας, οι οποίες διαιωνίζονται από τις οικονομικές και πολιτικές ελίτ. Στις 17 του μήνα, εμείς, ως άτομα, ξεσηκωθήκαμε ενάντια στη στέρψη των πολιτικών μας δικαιωμάτων, στην κοινωνική και οικονομική αδικία. Ορθώσαμε το ανάστημά μας, αντισταθήκαμε και καταλάβαμε με επιτυχία τη Γουόλ Στρίτ. Σήμερα, με υπερηφάνεια παραμένουμε στη Λίμπερτι Σκουέρ και διακηρύττουμε, ως αυτόνομα πολιτικά υποκείμενα, τη μη βίαιη πολιτική ανυπακοή και την αλληλεγγύη, η οποία θα στηρίζεται στον αμοιβαίο σεβασμό, την αποδοχή και την αγάπη. Από αυτό τον ανακτημένο χώρο λέμε σε όλους τους Αμερικανούς και στον κόσμο: Αρκετά! Πόσες κρίσεις πρέπει να ενοχήσουν ακόμη; Είμαστε το 99% και κινητοποιήσαμε για να ανακτήσουμε το υποθηκευμένο μέλλον μας.

- Μέσω μιας αμεσοδημοκρατικής διαδικασίας, συναντιθήκαμε ως άτομα και επεξεργαστήκαμε αυτές τις αρχές αλληλεγγύης, οι οποίες είναι σημεία που μας ενώνουν και περιλαμβάνουν τα εξής (χωρίς να περιορίζονται σε αυτά):
- Συμμετοχή σε μια άμεση και διαφανή συμμετοχική δημοκρατία
- Προσωπική και συλλογική ευθύνη
- Αναγνώριση των απαράγραπτων δικαιωμάτων του ατόμου και της σημασίας που έχουν για όλες τις δραστηριότητές του
- Πολιτική ανυπακοή ενάντια σε όλες τις μορφές καταπίεσης
- Επανακαθορισμός του τρόπου αποτίμησης της εργασίας
- Απαρτίωση της ιερότητας του ιδιωτικού βίου
- Πειθαρχία ότι η εκπαίδευση είναι ανθρώπινο δικαίωμα, και
- Προσπάθεια για την ενίσχυση της ελεύθερης πρόσβασης σε προϊόντα και υπηρεσίες
- Τολμάμε να φανταστούμε έναν νέο κοινωνικο-πολιτικό και οικονομικό εναλλακτικό δρόμο, ο οποίος θα προσφέρει περισσότερες δυνατότητες ισότητας. Ενσωματώνουμε και τις άλλες αρχές αλληλεγγύης που έχουν προταθεί και στη συνέχεια θα ακολουθήσουν τα αιτήματά μας.

[φ. 2]

Το οργανωμένο εργατικό κίνημα ξεσηκώνεται

Εργατικά συνδικάτα και οργανώσεις, στη Νέα Υόρκη και στις ΗΠΑ επιδοκιμάζουν την κατάληψη της Wall Street, και υπόσχονται τη συνεχή υποστήριξη και βοήθειά τους στο κίνημα του 99%.

Στη συνέχεια, αποσπάσματα από τις επιστολές αλληλεγγύης τους:

ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ: ΤΟΠΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ 100

Η Τοπική Οργάνωση 100 της Ένωσης Εργατών στις Μεταφορές επικροτεί το κουράγιο των νέων ανθρώπων στη Γουόλ Στρίτ, που διαδηλώνουν δραματικά γι' αυτό που είναι η θέση μας εδώ και καιρό: η κοινή θυσία που οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι κρύπτουν μοιάζει απελπιστικά με μονόδρομο. Οι εργάτες και οι απλοί πολίτες επιωμίζονται όλο το βάρος της θυσίας, ενώ οι χρηματιστές που οδήγησαν στην κατάρρευση την οικονομία μας τη γλιτώνουν ατιμώρητοι, αυξάνοντας τις περιουσίες τους και τα μπόνους τους. Οι νέοι άνθρωποι αντιμετωπίζουν ένα δυσώδυνο μέλλον με υψηλή ανεργία και δουλειές που αμείβονται με τον κατώτατο μισθό. Οι εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα αντιμετωπίζουν δημάρχους και κυβερνήτες που απαιτούν μαζικές μειώσεις στους μισθούς και τα επιδόματα, ειδώς θα χρειαστεί να αντιμετωπίσουν χιλιάδες απολύσεις. Αυτό δεν είναι διαπραγματεύση. Είναι εκβιασμός.

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΛΙΑΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ, ΧΟΝΔΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Το κίνημα Occupy Wall Street μας έκανε να εστιαστούμε σε μια πραγματικότητα που δεν μπορούμε να αρνηθούμε: η απληστία των εταιρειών ευθύνεται για τη βλάβη στις ζωές εκατομμυρίων εργαζομένων και άνεργων ανθρώπων. Μια μικρή ομάδα επικειρήσεων, τραπεζών και εταιρειών κατέχουν τρισεκατομμύρια του συλλογικού πλούτου και περιουσίας μας. Αυτά τα χρήματα πρέπει να επενδυθούν στη δημιουργία θέσεων δουλειάς σε μαζική κλίμακα και να χρησιμοποιηθούν για να μπορέσουν χιλιάδες άνθρωποι, που έχουν πληγεί από την απερισκεψία που οδήγησε στην ύφεση, να ξαναβρουν τη ζωή τους. Αφού ακούσαμε την κορυφή του 1% να ψεύδεται για τόσο καιρό, οι θαρραλέοι άντρες και γυναίκες που καταλαμβάνουν τη Γουόλ Στρίτ λένε την αλήθεια που γνωρίζει το 99% που δεν έχει ακουστεί. Γι' αυτό το μήνυμά τους αντηχεί σε τέτοιο εύρος.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ

Επικροτούμε την αφοσίωση, την κοινή λογική και την αυτοθυσία που επέδειξε το πλήθος των φοιτητών, των μελών των συνδικάτων, του κλήρου και πολλών άλλων ανθρώπων, από όλες τις εκφάνσεις του βίου, που συγκεντρώθηκαν για να αποδώσουν, δυνατά και καθαρά, σ' αυτούς που πρέπει, τις ευθύνες για τον πόνο του έθνους. Η Γουόλ Στρίτ προκάλεσε τη χρηματοπιστωτική κρίση και συμεριζόμαστε το αίτημά σας η Γουόλ Στρίτ να μας δώσει πίσω τα λεφτά μας. Ως νοσηλεύτες, το σύνθημά μας σε αυτή τη μάχη είναι απλό: «Γιατρέψτε την Αμερική. Κάντε τη Γουόλ Στρίτ να πληρώσει!».

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η Κεντρική Επιτροπή Υπεράσπισης των Βιομηχανικών Εργατών του Κόσμου δηλώνει την αλληλεγγύη της στα γενναία αδέρφια μας του κινήματος Occupy Wall Street. Καταγγέλλουμε και δηλώνουμε την απέχθειά μας στον εκφοβισμό, τη βία και τη βαρβαρότητα που επιδεικνύει η αστυνομία της Νέας Υόρκης απέναντι στους διαδηλωτές. Υποστηρίζουμε όλους τους γενναίους εργαζόμενους που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των καταλήψεων στις ΗΠΑ και σε όλο τον κόσμο. Αναγνωρίζουμε ότι αυτοί εκείνοι που έχουν στην πραγματικότητα καταλάβει και κατακυριεύσει τη ζωή μας είναι οι πλούσιες άρχουσες τάξεις, οι θεσμοί τους και τα κράτη που νομιμοποιούν την εξουσία τους. Οι αστυνομικές και στρατιωτικές δυνάμεις, που προστατεύουν τον πλούτο και την εξουσία των αφεντικών τους, είναι εξίσου ένοχοι με τους κύριους τους. Μόνο με την ενότητά μας ως τάξη μπορούμε να πάρουμε πίσω τους δρόμους και τους χώρους εργασίας μας.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ, ΤΙΣ ΚΟΜΗΤΕΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ (AFL-CIO [AFSCME])

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι με όλους όσους διαδηλώνουν ενάντια στην απληστία της Γουόλ Στρίτ. Η οικονομία που κατέστρεψε τόσες πολλές ζωές, κατάργησε θέσεις εργασίας και άφησε εκατομμύρια Αμερικανούς άστεγους και απελπισμένους, είναι δημιουργημένη των τραπεζών που στοιχηματίζουν και κερδοσκοπούν πάνω στο μέλλον μας. Η απερίσκεπτη προσπάθειά τους για κέρδη σε βάρος των εργαζομένων οικογενειών που επιδιώκουν την εκπλήρωση του «Αμερικάνικου Ονείρου» πρέπει να τελειώσει εδώ.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΗ ΕΡΓΑΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Το πιο πολύτιμο περιουσιακό στοιχείο της Αμερικής δεν είναι η Γουόλ Στρίτ: είναι οι εργαζόμενοι. Ωστόσο, στην Αμερική σήμερα, εκατομμύρια άνθρωποι είναι άνεργοι και χάνουν τα σπίτια, τις ελπίδες και τα όνειρά τους. Την ίδια στιγμή, οι εταιρείες επιτυγχάνουν κέρδη-ρεκόρ και οι πλέον κερδοφόρες ανάμεσά τους δεν πληρώνουν φόρους, μεταπορίζοντας περισσότερο πλούτο από την εργατική και τη μεσαία τάξη στους πλούσιους... Ο μόνος τρόπος για να αντιστρέψουμε την επίθεση είναι να ενισχύσουμε τα συνδικάτα και να οικοδομήσουμε κινήματα όπως το κίνημα Occupy Wall Street.

ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΜΕΤΑΦΟΡΕΩΝ

Αυτοί οι νέοι μιλούν εν ονόματι της μεγάλης πλειοψηφίας των Αμερικανών που είναι εξαγριωμένοι με τους τραπεζίτες και τους χρηματιστές, οι οποίοι έχουν επωφεληθεί στις πλάτες των σκληρά εργαζομένων ανθρώπων... Οι μεταφορείς ήδη πληρώνουμε την κρίση τους με αύξηση στις τιμές των ναύλων και μείωση των κοινωνικών παροχών. Πώς τολμούν να απαιτούν να καϊδέουμε τους πλούσιους, ενώ οι φτωχοί χάνουν τα λιγοστά τους δικαιώματα και εκατομμύρια άνθρωποι γίνονται ακόμα φτωχότεροι; Τα μέλη του σωματείου μας σε όλη τη χώρα υποστηρίζουν το κίνημα και σχεδιάζουν να συμμετέχουν σε παρόμοιες καταλήψεις όπου χρειαστεί.

ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΧΑΛΥΒΑ

Οι Ενωμένοι Εργάτες Χαλύβα, η μεγαλύτερη βιομηχανική ένωση της Βόρειας Αμερικής με 1,2 εκατομμύρια μέλη (εργαζομένους και συνταξιούχους), είναι αλληλέγγυοι και υποστηρίζουν σθεναρά το κίνημα Occupy Wall Street. Οι γενναίοι άντρες και γυναίκες, πολλοί εκ των οποίων νέοι άνθρωποι χωρίς δουλειά, που διαμαρτύρονται συνεχώς εδώ και τρεις εβδομάδες στη Νέα Υόρκη, μιλούν εξ ονόματος των πολλών όλου του κόσμου. Έχουμε μπουχτίσει με την απληστία των εταιριών, τη διαφθορά και την αλαζονεία τους που προκάλεσαν τον πόνο σε πάρα πολλούς και για πάρα πολύ καιρό. Η ένωση μας αντιστέκεται στους καπετάνιους της οικονομίας που προωθούν τη Γουόλ Στρίτ έναντι της Μέιν Στρίτ.

[φ. 2]

5 πράγματα που μπορείς να κάνεις αμέσως

1 ΚΑΝΕ ΚΑΤΑΛΗΨΗ!

Φέρε εργαλεία, φαγητό, κουβέρτες, στρώματα, αδιάβροχα, και μια αίσθηση δικαίου.

2 ΑΝΑΜΕΤΑΔΩΣΕ ΤΑ ΝΕΑ

Κατέβασε, τύπωσε, κόλλησε και μοίρασε φυλλάδια: nycga.net/resources/media
Twitter: #occupywallstreet #occupytogether
Facebook: OccupyWallSt.

3 ΚΑΝΕ ΔΩΡΕΕΣ

Επισκεψου το: NYCGA.NET/DONATE
Οι δωρεές στη Γενική Συνέλευση της Νέας Υόρκης εκπίπτουν από τον φόρο
Μπορείς να στείλεις επιταγή ή χρήματα στη διεύθυνση:
Alliance for Global Justice
1247 "E" Street, SE
Washington, DC 20003
Παρακαλούμε να αναγράφεται «Occupy Wall Street» στο συνοδευτικό σημείωμα.
Ή τηλεφώνησε στο 202-544-9355 για να κάνεις τηλεφωνική δωρεά.
Στο twitter: #needsoftheoccupiers
Εάν βρίσκεσαι στην περιοχή, περνα και άφησέ μας:
Ετοιμο φαγητό
Μη ευπαθή τρόφιμα
Τρόφιμα για χορτοφάγους και χωρίς γλουτένη, για να μπορούν να τα φάνε όλοι
Αθλητικές μπλούζες
Φόρμες
Κάλτσες
Μπορείς να μας στείλεις δέματα στη διεύθυνση:
UPS Store 118A
Fulton St. #205
New York, NY 10038

4 ΕΝΗΜΕΡΩΣΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ

nycga.net | occupywallst.org
takethesquare.net | occupytogether.org
wearthe99percent.tumblr.com

Στο Twitter:
[@occupywallstnyc](https://twitter.com/occupywallstnyc) | [@nycsep17](https://twitter.com/nycsep17) | [@occupywallst](https://twitter.com/occupywallst)

5 ΑΥΤΟΜΟΡΦΩΣΟΥ

Historyisaweapon.com

[φ. 2]

Την «ελληνική έκδοση» (με επιλογή άρθρων από τα φύλλα 1 και 2) του *Occupied Wall Street Journal* επιμελήθηκαν οι συντακτικές ομάδες των «Ενθεμάτων» και του RedNotebook. Γραφιστικά το επιμελήθηκε, ακολουθώντας πιστά το πρωτότυπο, ο Παναγιώτης Παπίδας. Τα κείμενα μετάφρασαν οι: Γιώργος Βελεγράκης, Ελένη Βουγιουκλάκη, Ιωάννα Βόγλη, Ελένη Καραμπάκου, Δώρα Κομματά, Παύλος Καζακόπουλος, Χάρα Κούκη, Δάφνη Λάμπα, Φάνης Παπαγεωργίου, Χρήστος Σίμος, Ντίνα Τζουβάλα, Δώρα Χονδροπούλου. Συντονισμός: Στρατής Μπουρνάζος